

1969 15/12 48: 1. beh. aff. t. l. om ændr. i l. om arbejdsanv. og arbejdsløshedsforsikring m. v. 1970

[Arbejdsministeren.]

sig imod arbejdsløshed". I overensstemmelse med en udtalelse fra daværende socialminister Ludvig Christensen overfor en repræsentant for kassen siges der i en skrivelse af 7. februar 1940 fra statsministeriet, at ordene „sådanne, som har forsikret sig mod arbejdsløshed“ i statsministeriets cirkulærer af 7. juni 1933 og 28. februar 1935 angående betaling af overenskomstmæssige lønninger ved alle arbejder, der udføres for statens eller kommunernes regning eller med tilskud fra stat eller kommune, skal forstås som:

„sådanne, som har forsikret sig imod arbejdsløshed gennem medlemsskab i en statsanerkendt arbejdsløhedskasse, dog således, at medlemmer af kristelig arbejdsløhedskasse, som før 1. april 1938 måtte være antaget til og stadig er beskæftiget ved arbejder af den i cirkulæret omhandlede art, ikke bør afskediges som følge af, at den kassen meddelte offentlige anerkendelse er bortfaldet fra den nævnte dato at regne, selvom de er blevet stående som medlemmer af kristelig arbejdsløhedskasse“.

Forholdet var herefter det, at der ved cirkulærer af 7. juni 1933 og 28. februar 1935 var tillagt medlemmer af statsanerkendte arbejdsløhedskasser en fortrinsret ved antagelse til arbejde for staten m. v., men dog således, at der var gjort en undtagelse for medlemmer af kristelig arbejdsløhedskasse, som den 1. april 1938 var medlemmer af denne kasse, for så vidt angår arbejder, ved hvilke sådanne medlemmer af kristelig arbejdsløhedskasse på det pågældende tidspunkt var beskæftiget.

Dette var den retstilstand, som ministeriet Knud Kristensen forefandt ved sin tiltrædelse i november 1945. Vil man nu spørge, om denne regering da ikke ændrede denne retstilstand, bliver svaret et nej.

Da der i begyndelsen af 1947 opstod spørgsmål om at ændre de tidligere cirkulærer, gik venstres daværende arbejds- og socialminister ind for, at bestemmelsen om arbejdsløshedsforsikredes fortrinsvise adgang til arbejder af den omhandlede art burde bevares, altså på linie med det standpunkt, som tidligere regeringer — også venstre-regeringerne i 1913, 1921 og 1922 — havde indtaget.

Ganske vist fremsatte regeringen Knud

Kristensen i begyndelsen af 1947 et forslag om ændring i arbejdsløshedsloven, der skulle muliggøre en anerkendelse af kristelig arbejdsløhedskasse, således at kassens medlemmer på det her omhandlede område ligestilledes med de øvrige statsanerkendte kassers medlemmer. Men det må understreges, at selv efter at forslaget, der skulle muliggøre kristelig arbejdsløhedskasses statsanerkendelse, var faldet, foretog regeringen Knud Kristensen sig ikke noget for ad administrativ vej at ændre reglerne om fortrinsret for de forsikrede til beskæftigelse ved offentlige eller offentligt støttede arbejder.

Jeg har gerne — på den anledning denne sag har givet — villet fremhæve disse kendsgerninger. Men det er naturligvis ikke, fordi vi fra vor side vil bebrejde regeringen Knud Kristensen, at den ikke foretog sig noget på dette felt.

For efter vor opfattelse er det så ganske rimeligt, at det offentlige giver dem, der har forsikret sig i en statsanerkendt arbejdsløhedskasse, en fortrinsstilling på dette område. Det må være i det offentliges interesse, at det størst mulige antal lønmodtagere sikrer sig økonomisk mod arbejdsløshed — det er vel bl. a. derfor, man har lovgivet på dette område. Der kan da intet være at sige til, at det offentlige også ad den her drøftede vej søger at skabe en vis naturlig opfordring for arbejderne til at indmelde sig i kasserne. Dette synspunkt ligger også bag den lovgivning, som tidligere venstre-regeringer — i 1913, 1921 og 1922 — har udformet.

Inden jeg vender mig til spørgsmålet om de fem klitarbejdere, der står som baggrund for hele denne sag, vil jeg gerne endnu en gang understrege betydningen af de statsanerkendte, fagligt begrænsede arbejdsløhedskasser.

Jeg vil gerne endnu en gang fremhæve, at man derved, at disse statsanerkendte arbejdsløhedskasser er knyttet til et fag og omfatter samtlige organiserede arbejdere indenfor faget, sikrer sig, at arbejdsløhedskassen kommer til at omfatte også de medlemmer, der kun har ringe risiko for ledighed. Det er arbejdernes solidaritet, der på denne måde udgør grundlaget for arbejdsløshedsforsikringen.

Om de fem klitarbejdere, hvis afskedigelse